

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: *Aristotelský well-being jako problém současnosti*

Autorka práce: **Bc. Alexandra Čechová**

Antropologická studia FHS UK 2023

Posuzovaná práce kolegyně Čechové v podstatném smyslu předvádí možnosti filosoficko-antropologického bádání v současnosti. Jejím tématem není historický filosofický výzkum, ale velmi aktuální problém well-being. Tato diplomová práce je především zajímavá a hodnotná tím, že (jistě v rámci možností magisterské práce) synopticky podává well-being (nejen) v jeho aristotelské, čili eudaimonické verzi. Myslím si, že právě úvodní analytická část, kde se autorka věnuje různým směrům a uvažování o well-being, je svojí vyrovnaností, úsporností a zároveň přehledností jednou z nejsilnějších pasáží.

V druhém kroku se autorka důsledně věnuje samotnému Aristotelovi, pojmu eudomonia, ctnosti, atp. Zde jde o podobně střídmy, nikoliv však neadekvátní výklad. Nosit dříví do lesa aristotelských pojetí ctností je úkol nemožný a proto myslím bylo potřebám kontextu Aristotelovy filosofie učiněno zadost.

Ještě zajímavější je myslím pěkný, neboť dobře perspektivní, referát MacIntyre, který se v takto pojaté práci samozřejmě nedá vynechat.

První část je ukončena kritickou analýzou, která opět sice je jaksi úsporná, ale nikoliv příliš úzká či nerozmyšlená. Pro mě je klíčové, že si autorka všímá problému kulturního, antropologického, resp. také historického, sociálního a ekonomického kontextu pojetí ctností.

Druhá polovina práce je „praktická“ v tom smyslu, že se věnuje dvěma významným programům, které v akademickém prostředí aplikovaně pracují s pojmem well-being. Hlavní pozornost získává harvardský Human Flourishing Program. Zde na jedné straně opravdu jde o velice zajímavé a vyvážené podání toho, oč v něm běží; na straně druhé jsem doufal, že by se mohla tematizovat role filosofie samé v tomto programu. Jde ovšem o problém trochu podružný výzkumnému záměru, proto chápu, že na to nedochází. Druhý problém, který zde mám, spočívá v myslím až příliš přívětivém podání. Přiznávám, že stále nevím, jak tento program posoudit, neboť především jeho aplikovaná část – doslova vznik mobilní aplikace dopomáhající k „prospívání“ – je po mém soudu kontroverzní. Autorka moje obavy vyjádří jen v úplně posledním odstavci, ale blíže je nerozvádí. Zatřetí je do očí bijící klíčové místo aktivního náboženského života jako aspektu, jenž vede k „prospívání“. I zde práce spíše jen konstatuje a nezaujímá příliš kritické stanovisko.

Práce se ve svém závěru příliš nepokouší o další syntézu či důslednější kritiku. Zůstává ve svém záměru především synoptická. V tom je její síla, ale také určitá limitace.

Formálně je práce ještě v pořádku, ale nikoliv bez námitek (forma citací, která je někdy až příliš zkrácená). Jde ovšem o nepodstatné problémy.

K obhajobě nabízím diskutovat, na základě jaké logiky lze obhájit, že by mobilní aplikace mohla pomáhat k osobnímu prospívání. A jaká dilemata zde musí nutně zakoušet filosof/ka?

Celkové hodnocení

Práci hodnotím velmi vstřícně, je zdařilá, byť nepřekročí stín určitého souhrnného podání.

Práci k obhajobě **doporučuji** a navrhuji ji hodnotit známkou **velmi dobře až výborně**.

V Praze 5. 2. 2023

Jakub Marek, Ph.D.